



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1553. usque ad annum 1557

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 9011857X

§. 117. Pontifex ob hoc colloquium ira commotus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66565)

ficationem, pias actiones, Sacramenta, & rituum usum, cum tamen circa hos articulos nullatenus concordem cum illis sententiam fovere possent. Itaque ab illo temporis articulo haud amplius ulla Catholicos inter, & Protestantes disputatio inita est, eo quod Ferdinandus quietis studiosus ejusmodi altercationibus novos tumultus concitari pertimeret.

Sæcul. XVI.
A. C. 1557.

§. CXVII.

Pontifex ob hoc colloquium ira commotus.

Cum hoc colloquium non prius consultata Sacra Sede esset indictum, Summus Pontifex Paulus IV. exinde haud parum concitatus videbatur, eo potissimum nomine, quod Ferdinandus concordiam nuper cum Protestantibus in comitiis Augustanis ratam habuisset: eapropter Papa suam indignationem Philippo Regi, quocum pristinam redintegrabat amicitiam, testatam fecerat: Rex vero ea de re misso quodam pio, ac docto Monacho Romanorum Regem Patrum suum certiolem reddebat: insuper Delphinus Papæ Nuntius hac super re coram Ecclesiasticis, qui huic colloquio intererant, querebatur. Attamen hi eidem in responsis dabant, quod hoc colloquium consen-

*Pallav. l. 14.
c. 5. n. 2. & 4.
Victorel. in
add. ad Ciac.
in vita Pauli
IV.*

Sæcul. XVI
A.C. 1557

tiente Papa institutum credidissent, cum Pater Canisius illud accedendi, ac regendi facultatem obtinuisset. Nec inanis erat horum opinio; quippe Paulus IV. huic disputationi minime adversabatur; licet enim ejusmodi colloquia passim institui, haud ratum haberet, nihilominus, cum hanc WORMATIENSIS disputationem a Germaniæ Principibus decretam fuisse sciret, saltem Pontificis nomine quemdam, qui Catholicorum partes tueretur, eidem interesse, consultum ducebat.

§. CXVIII.

Librorum impiorum lectio a Pontifice prohibita.

Spond. hoc
ann. n. 5.

Parvin. in
vit. Paul. IV.
Andr. Villo-
rel. in addit.
ad Ciacon.

ENIMVERO huic Pontifici ea laus jure merito attribuitur, quod conservandæ Religionis Catholicæ studiosissimus nullum non moverit lapidem, ut illam quovis pacto labefactari opportunis mediis prohiberet: quamvis eidem etiam vitio detur, quod privatorum jurium defensionem plus justo intentus fuerit, ac præconceptæ opiniones, quibus regebatur, non raro zelum ejus sperato fructu privarint. Hujus rei specimen exhibet interdictum, quo impios libros perlegi hoc anno vetuit; cum enim gravissima ex illorum lectione mala scaturire cognosceret, sese huic pesti opponere